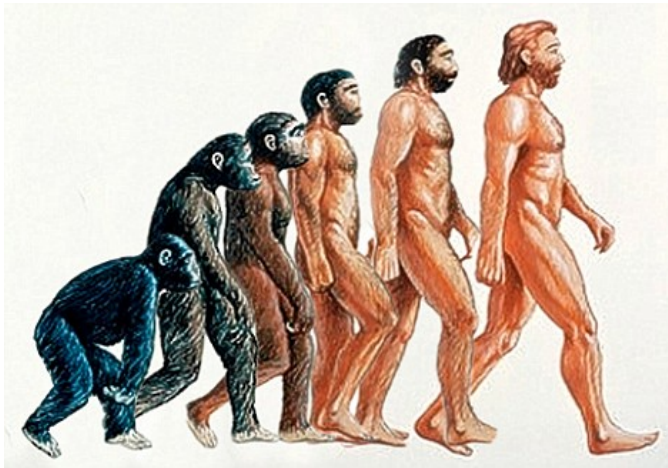

Az életkor előrehaladtával az emberi agy zsugorodik, 80 éves korunkra átlagosan 15 százalékkal csökken agytérfogatunk, a demenciában szenvedő embereknél pedig még nagyobb mértékű a szürkeállomány hanyatlása.

Az agy súlycsökkenése összefüggésben van a neuronok különleges ujjszerű szerkezetében bekövetkező változással, az idegsejtek közötti kapcsolatok csökkenésével. Ezzel párhuzamosan az agy képességei is visszaesnek, így a gondolkozási folyamatok, az emlékezés, a tanulás, valamint a test többi részének szóló jeladás hatékonysága is.

Az öregedés általános jellemzőinek ismerete ellenére a tudósok még nem adtak pontos választ arra, hogy miért csökken folyamatosan az emberi agy szürkeállománya. Meglepő módon ez az agyszugorodás nem megy végbe a majmok öregedésekor, ami felveti, hogy a jelenség egyedien az emberre jellemző sajátosság.

Chet Sherwoodnak, a *George Washington Egyetem* antropológusának vezetésével idegtudósok és antropológusok csoportja egyesítette most tapasztalatait és adatbázisát, hogy e felvetésre választ kapjanak. Nyolcvannál több egészséges ember agyáról készült mágneses rezonanciás felvételeket vetettek össze fogságban tartott csimpánzok agyáról készült felvételekkel. A vizsgálatba bevont emberek életkora 22 és 88 év között volt.

Az eredmények arra utalnak, hogy az 5-8 millió évre becsült evolúciós eltérés - amely a csimpánzot az embertől elválasztja - okozza az öregedés módjában tapasztalt különbséget. Az ember élettartama a nagymajmokéhoz viszonyítva hosszabb, és ennek túlnyomó részét a reprodukív kor után éli le.

Az emberi agy és a majmok agyának öregedési folyamatait összehasonlító tanulmányt az amerikai tudományos akadémia folyóiratában, a *PNAS*-ben tették közzé.

Forrás: MTI